

Total Självförvaltning

Universellt självstyre

Raoul Vaneigem

1. Total självförvaltning är den sociala organisation där var och en äger rätt att fatta de beslut som påverkar deras vardagsliv, antingen individuellt eller kollektivt i självförvaltande Generalförsamlingar.

2. I arbetarrörelsens historia har det gång på gång visat sig att folket självt strävat efter att besluta och genomföra sina åtgärder utan att lämna över makten till någon ledare och utan att binda upp sig vid någon ideologi.

3. Det har krossats genom de kombinerade effekterna av interna svagheter, tvehågsenhet och förvirring, genom själva sin isolering och av de ledare som de gjort misstaget att utse eller att tolerera, ledare som lett dem till nederlag under förevändning av att organisera dem eller främja deras sak. De tydligaste exemplen är de arbetarråd som uppstod i Ryssland 1905 (krossade av den tsaristiska regimen), 1917 (övertagna och utplånade av Bolsjevikerna) och 1921 (krossade i Kronstadt av Lenin och Trotsky); i Tyskland 1918 (krossade av socialdemokraterna); i Italien 1920 (utplånade av socialdemokrater och fackföreningar); i Spanien 1934 (den Asturiska revolutionen, krossad av den republikanska regeringen) och 1936-37 (införlivade i det syndikalistiska fackförbundet och krossade av stalinisterna); och i Ungern 1956 (krossade av "Sovjet" Staten).

4. Ingen revolution är möjlig utan den totala självförvaltningens återkomst, som vi denna gång ytterst målmedvetet måste förstärka, utveckla och utvidga internationellt.

5. Rörelsen för total självförvaltning utvecklas och verkar genom folkliga församlingar och deras koordinerande Råd.

6. Fullständigt självförvaltande församlingar uppstår ur klasstrider. Dessa strider är det mest omedelbara uttrycket för proletariatets vilja att avskaffa bourgeoisien och att avskaffa sig själv såsom klass; av dess beslut att inte längre förbli blott och bart en åskådare som betraktar sin egendoms- och maktlöshet och de förledande representationer som kamouflerar denna; och av dess beslut att inte längre underkasta sig historien utan att i stället skapa sin egen historia för sig självt och till allas förtjänst.

7. Generalförsamlingen – en totalt självförvaltande folkförsamling – är inget annat än en strejkkommitté utformad av arbetarna i det ögonblick de börjar ockupera sina fabriker, och som så fort som möjligt utvidgas från själva arbetsplatsen till kvarteret och den närmaste omgivningen. Långt ifrån att vara abstrakt eller politisk är dess primära mål att befria och berika varje individs vardagsliv.

8. Ett Råd bestående av delegater för särskilt definierade uppgifter väljs av Generalförsamlingen. Dessa delegater står under Generalförsamlingens ständiga uppsyn och kan när som helst återkallas.

9. Ett Råd har framförallt en koordinerande funktion. Det är oskiljaktigt från Generalförsamlingen. Det har inga medlemmar utöver delegaterna som valts för mycket specifika ändamål; och dessa delegater har ingen egen makt, även om de tillåts använda vilken kreativ frihet som helst som kan bli nödvändig för att utföra den uppgift de blivit tilldelade. Om någon skillnad någonsin uppkommer mellan deras intressen och intressena hos dem som valt dem, kommer rådet att ha blivit en kommitté som, genom att verka som en autonom makt, skulle öppna vägen mot en ny Stat.

10. Även under det mest expansiva skedet kommer de självförvaltande Generalförsamlingarna oupphörligen att övervaka sina delegater med lämpliga tekniska medel för telekommunikation.

- Positiva Revolutionära Rättigheter.

11. Positiva revolutionära rättigheter är det ständigt ökande antalet

glädjeämnen som garanteras av den nya sociala ordningens blotta funktion.

a) Med sitt ursprung i kampen mot varuskådespelet och konkretiserad i de första vidtagna åtgärderna av den totala självförvaltningens församlingar, innebär de rättigheter som aldrig skall uppges.

b) Utvecklade från önskemål i den totala självförvaltningens Generalförsamlingar, vare sig dessa önskemål genast har kunnat uppfyllas, harmonierats eller tillfälligt avståtts ifrån på grund av brist på medel att genomföra dem, utgör de en beständig kodex av möjliga rättigheter.

12. Rätten till glädjeämnen framstår i sin negativa form i våra reaktioner mot den passiva överlevnadens samhällssystem. Vi uppmärksammas på dem när vi artikulerar vår kritik av Staten, byråkratin, lönearbetet, bytesvärdet, självutplånningen, den privata egendomen; av ideologi, hierarki och det kvantitativa. Vi kan därför endast ha en ganska vag uppfattning om den ousinliga lycka som likvideringen av detta system av begränsningar och lögnar kan bringa oss inom räckhåll för praktiskt taget över en natt. Genom att positivt realisera de begär som så länge varit blockerade, undertryckta och förvrängda, kan de självförvaltande församlingarna

befria passionerna från de omständigheter som förträngt dem och kommer att harmoniera dem på ett sådant sätt att alla de psykologiska effekterna av den passiva överlevnaden (svartsjuka, girighet, prestige, auktoritärt beteende, särskild böjelse för underkastelse eller för sexuellt tvång etc.) kommer att försvinna för gott.

13. En verklig rörelse för självförvaltning kan inte samexistera fredligt med någon annan sorts social makt. Det är självförvaltade friheter vi vill ha, inte självförvaltad förtryck eller lögn (vilket ju inte innebär något annat än förtryck och lögn under den falska beteckningen självförvaltning).

14. Poängen är här inte att fördöma ett begär eller en passion som till sin nuvarande form har förvanskats till masochism eller destruktivitet; poängen är istället att undergräva dessas attraktionskraft genom att erbjuda en ofantligt mycket rikare varians av möjliga glädjeämnen och förlustelser. Alla begär som sålunda kvalificerar sig för att tillfredsställas i den totala självförvaltningens församlingar, harmonierade enligt "tillgång och efterfrågan", kommer att utvecklas från det enkla till det sammansatta, att mångdubblas och förfinas. Om revolutionärerna lyckas skapa den första folkliga, självförvaltande Generalförsamlingen så är det i lika mån givet att dessa församlingar i sin tur kommer att frambringa nya revolutionärer.

15. Positiva revolutionära rättigheter utgör konkreta individers praktik, inte abstrakta principer om "medborgarskap" eller "mänsklighet".

16. Det är nu inte tillräckligt att individerna själva känner till sina rättigheter eller tillägnar sig dessa rättigheter genom lyckade eller misslyckade egna försök; samhället måste dessutom vara organiserat på ett sådant sätt att det automatiskt förstärker, mångfaldigar och berikar dessa individuella rättigheter. Vi vill inte ha en ny "Deklaration av de Mänskliga Rättigheterna", utan verkliga och reella rättigheter som emanerar ur den sociala organisationens själva natur och funktion.

17. Positiva revolutionära rättigheter kommer att förverkligas på det sociala livets alla domäner tack vare de självförvaltande församlingarnas funktionssätt. Ju enklare denna funktion är, ju mer kan komplexiteten i individernas anspråk tillta och desto fler begär kan tillfredsställas utan att församlingarna ens behöver anlitas.

18. Ju mer beslutsamt man slår ner på Staten och Varuskådespelet, desto mer kommer harmonieringen av individuella intressen, begär och passioner att tillåta var och en att bli herre över sitt eget vardagsliv. Under försöka-misslyckas-fasen är det av största vikt att man förhindrar varje form av repression inom det självförvaltande samhällets ram. Förutom under det självförsvarskrig som kommer att bli nödvändigt för att eliminera stats- och egendomsanhängarna, gäller att:

a) Ingen skall fördömas för vad han har gjort före revolutionen. Den enda avgörande omständigheten skall vara personens i fråga uppträdande under den pågående kampen. Exempelvis: under upproren 1933 i den Aragonska byn Alcorisa sköt anarkisterna på byns notarie vilket därefter gjorde honom halt. 1936 kollektiviserades byn och notarien blev medlem i kollektivet tillsammans med byns alla andra invånare. Ett år senare, med kommunistpartiets återinförande av borgarklassens makt och stalinisternas ansträngningar för att krossa kollektiven, ville en minoritet av småbrukare lämna kollektivet och försökte övertyga andra att göra detsamma. Notarien opponerade sig mot deras argument och yttrade: "Förut ägde jag så-och-så många hektar mark. Nu när jag ingår i kollektivet är allting mitt och jag är mycket rikare." Denne notarie som hade blivit en revolutionär sköts av Francoisterna i Barcelona 1939.

b) Medan vi måste var ytterst strikta i själva den direkta stridssituationen, så kommer vi, när segern väl är vunnit, att mångfaldiga och variera lekfulla relationer för att lämna bakom oss vanan att luska ut folks misstag i det förgångna eller tänkbara framtida förräderi.

c) Praktiska resultat är det enda som räknas. När vi utvecklat ännu mer harmonierade relationer kommer behovet att döma folk att försvinna. Ett brott mot någons rättigheter kommer inte att innebära andra konsekvenser ("straff") än gottgörandet av den uppkomna skadan.

- Rätten till självförsvar.

19. Självförsvar är revolutionärens första rättighet. Så länge som vapen är i bruk och inte blivit onödiga kommer varje person att ha rätt att beväpnas sig.

20. En generalförsamling bör omedelbart organisera sin egen självförsvarsgrupp som bland annat bör ha följande befogenheter:

- Att fortsätta guerillakriget i icke befriade zoner, inkluderande utplånande av ekonomiska centra av vital betydelse för statsanhängarna samt individuella attacker ägnade att desorganisera fienden.

- Att producera nya vapen.
- Föreslå nya och oväntade taktiker.
- Skydda nyckelindustrier, reservdelslager, godsmagasin, hälsovårds-inrättningar och telekommunikationer i de befriade zonerna.

21. Under perioden av experimentering och oundvikliga misstag är det bästa självförsvaret att konkret demonstrera för var och en:

a) Att total självförvaltning innebär en omedelbar förbättring av den dagliga livskvaliteten för samtliga (genom att ge högsta prioritet åt icke-alienerade passioner, förbjuda tvångsarbete, och bygga verkliga, tillitsfulla mänskliga relationer.)

b) Att varje återfall i penningekonomi, hierarki eller varurelationer är subjektivt motbjudande och objektivt omöjligt.

c) Att avskaffandet av varuskådespelet radikalt förändrar de mänskliga relationernas inriktning, föremål och aktiviteter. Befriade från överlevnadens problem blir äntligen vårt främsta intresse att lära oss att leva.

22. Att skapa ett ökande antal allt rikare rättigheter är vårt bästa vapen. Vi kommer inte att behöva föreläsningar eller exkursioner. Vi är inte hjältar utan upptäcktsresanden i de nya passionernas rike, den obegränsade njutningens enragés.

23. Den totala självförvaltningens expansion - en expansion som snabbt måste bli internationell - beror framförallt på den individuella frigörelseprocessens utveckling, alstrad av den kollektiva förvandlingen av de historiska omständigheterna.

24. Kampen mot den isolering som hotar självförvaltningens frukter inbegriper en samtidig förvandling av tiden och rummet:

a) Vi måste modifiera det geografiska rummet genom att införa de fria nyttigheterna rike, genom att erövra komplementära ekonomiska sektorer (industrizoner, jordbrukszoner, och zoner där vi kan hämta nödvändiga råmaterial) och genom att skapa automatiserade "polyindustrier" som kan förse oss med den största möjliga mångfalden av produkter. Och, nära förbundet med det föregående:

b) Vi måste skapa de förutsättningar som krävs för att vi ska kunna gå från ledans och passivitetens dödtid till en ny tid fylld av kreativitet och multipla passioner, så att människorna kan leva i en annorlunda rytm ackompanjerade av ett flätverk av rumtidsrelationer som de själva kan kontrollera och utforma.

25. Den kvalitativa förvandlingen av vardagslivet är ett absolut nödvändigt krav att ställa på ett samhälle med total självförvaltning. Den eliminerar varje tänkbar kompromiss med den gamla världens krafter. De spanska revolutionärerna av 1937 var dömda att utplånas just precis därför att de misslyckades att pressa utvecklingen framåt med tillräcklig kraft och därmed föll i klorna på stalinismens och reformismens maktutövning.

26. Total självförvaltning är varken ett minimiprogram eller ett maximiprogram. Dess öde är nära förbundet med de folkliga generalförsamlingarna och deras delegatråd, beroende på om de utvecklas koherent eller tynar bort. Vissa odelbara och omedelbara fordringar låter oss bedöma deras succé eller misslyckande. Allt statlig eller parastatlig makt måste elimineras; producenterna måste tillägna sig och bestämma över hela produktionen; arbete måste ersättas med kollektiv kreativitet; bytesrelationer måste ersättas av ett universellt givande, och överlevandet - det blotta existerandet - och skådespelet måste avskaffas genom den individuella konstruktionen av vardagslivet.

- Rätten att delta.

27. Varje individ har rätt:

a) Att delta i den självförvaltande församling hon själv har valt.

b) Att välja delegater.

c) Att bli vald som delegat.

d) Att göra sina förslag hörda in, att äntra scenen för att försvara dem och att göra dem kända överallt med hjälp av Generalförsamlingens kommunikationsmedel.

e) Att personligen åtnjuta det berikandet som garanteras av den Generalförsamlingens självförvaltning.

28. Varje delegat ägnar sig åt att försvara det (bundna) mandat hon blivit vald för, och ser till att det blir uppfyllt med alla tänkbara medel. Att väljas till delegat ger henne inga speciella privilegier. Om hon återkallas

är detta inte nödvändigtvis förbundet med något klander. Det enda kriterium som bestämmer om hon skall återkallas eller inte är hur framgångsrikt hon uppfyller sitt mandat.

29. Generalförsamlingens medlemmar delegerar inte sin makt. En delegat har aldrig någon makt avskild från Generalförsamlingen, hon är helt enkelt ett medel för Generalförsamlingen att implementera vars och ens makt. Det är för att förhindra varje sådan separation som Generalförsamlingens medlemmar skall stå i kontinuerlig kontakt med sin delegat genom telekommunikation, inte så mycket för att kontrollera varje hennes steg som för att möjliggöra för henne att konsultera dem genom varje fas av mandatets behandling. Denna fortlöpande kommunikation gäller bara det uppdrag delegaten har samtyckt till att utföra. Dess syfte är att säkra en framgångsrik implementering av mandatet, inte att hindra delegatens kreativitet.

30. Varje delegat har rätt att avsäga sig uppdraget. Det förefaller emellertid som om denna rätt inte ska gälla under en period av självförsvarskrig. Det skall inte stå en frivillig i guerillan fritt att överge sina kamrater mitt i en väpnad konflikt.

31. Utan att försöka exakt förutsäga den organisatoriska form som kommer att bli mest ändamålsenlig under de gällande historiska omständigheterna kan det ändå vara till gagn att reflektera över några av de allmänna nödvändigheterna och möjligheterna. Det verkar sannolikt att församlingarnas delegatråd kommer att bilda fyra nära sammanbundna sektioner, ungefär på följande sätt:

a) En utrustningssektion, med ansvar för att koordinera tillgång och efterfrågan på utrustning (vad som producerats eller behöver produceras, och vad som skall distribueras vart) och med ansvar för regleringen av förhållandet mellan industrizoner och jordbrukszoner med sikte på deras samarbete och eventuella sammanslagning.

b) En självförsvarssektion, med ansvar för att organisera guerillaaktioner, befria områden som kontrolleras av statsanhängarna och för att skydda nyckelindustrier, lager och råvarukällor.

c) En harmoniseringssektion, med ansvar för koordineringen av erbjudna och efterfrågade passioner, för att harmoniera begärens mångfald och underlätta tillfredsställandet av tillfälliga nycker.

d) En kurir- och diplomatsektion (liaison section) med ansvar för relationerna mellan församlingar och delegatråd inom olika regioner.

32. Rådets uppdelning i dessa olika sektioner representerar en första ansats till att koordinera de mest skiftande krav och behov. Men det får inte finnas någon åtskillnad mellan dessa sektioner; tvärtom skall de samarbeta för att åstadkomma ett gemensamt fundament som skall uppmuntra en anda av enighet. Delegaterna skall ta del i mötena och arbetet i alla rådets sektioner.

33. Med undantag av särskilda uppgifter inom självförsvaret där strategiska överväganden kan kräva ett enigt uppträdande skall inget majoritetsbeslut kunna blockera andra begär eller synpunkter. Om ett behov inte kan tillfredsställas (därför att de nödvändiga materiella medlen saknas, eller för att det avspeglar ett återfall i gammalt, alierat beteende) skall det överlämnas till harmoniseringssektionens delegater, vars uppgift det blir att titta på lösningar för att tillfredsställa det i största möjliga utsträckning.

34. Varje person har rätt att presentera och försvara sina begär tills det att de är tillfredsställda. (Se paragraf 82-88 nedan).

35. Det som spontant harmonierar sig självt, oavsett vad det kan vara, behöver inte behandlas i den självförvaltande Generalförsamlingen. En mångfald av attraktiva arbetsuppgifter, äventyrens oändliga antal, den allt mer raffinerade smaken för omväxling, samspelet mellan intriger, sammandrabbningar och entusiastiska utbrott kommer att blomma upp till den grad att de enda företeelser som Generalförsamlingen behöver harmoniera blir de som inte spontant har harmonierat sig själva i någon av vardagslivets tillfälliga händelser (au hasard de la vie quotidienne).

36. Generalförsamlingarnas medlemmar bestämmer hur ofta man behöver mötas allt efter stundens behov. Folk kommer att delta i Generalförsamlingen i den grad de finner det intressant och har glädje av det, inte på grund av någon plikt känsla eller ännu mindre som resultat av någon sorts yttre tvång.

37. Den allmänt höjda möjlighetshorisonten och regionernas och deras Generalförsamlingars förmering är den bästa garantin för internationella relationer baserade på givmildhet och lekfullhet. Och omvänt, den internationella interrelationen mellan Generalförsamlingar och deras Råd utgör den bästa grunden för harmonisering av begär och införandet av överflödets rike.

38. Friheten att byta arbetsplats och boende innefattar också friheten att byta Generalförsamling. En sådan rörelsefrihet erbjuder åtminstone tre fördelar:

a) Det förhindrar att en trångsynt regionalism åter dyker upp där folk patriotiskt identifierar sig med ett speciellt område.

b) Det förhindrar att rigida gruppbildningar och konformistiska vanor utvecklas.

c) Genom att hänsyn tas såväl till att tillfredsställa minoriteten som till att tillmötesgå majoritetens behov, och genom att ständigt variera medlemsantalet i generalförsamlingen och i de olika affinitetsgrupper som hela tiden uppstår och upplöses, bidrar man till att avskaffa rent kvantitativa kriterier, minskar man de proportionella motsatsernas betydelse (såsom majoritet-minoritet-antagonismer) och uppmuntrar man också kvalitativ mångfald.

39. I det aktiva deltagandets process liksom inför förverkligandets problem måste vi utplåna vad som fortfarande kan återstå av det kvantitativas urgamla tyranni. Varhelst den kvalitativa mångfalden existerar är lagen om mängd och antal satt ur spel; där människor frivilligt skänker bort utan att förvänta sig något i gengäld upphör värdet i lika kvantiteters utbyte; där varje person har rätt att bejaka sin egenart betraktas inte längre gruppen blott som summan av individerna.

- Rätten att kommunicera.

40. Varje individ har rätt att uttrycka och sprida sina åsikter, begär, krav och dissningar genom det talade eller skrivna ordet, genom film, med konstnärliga medel, etc. I detta sitt arbete har hon också fri tillgång till den självförvaltande Generalförsamlingens alla innehavda, tillskapade och påbättrade kommunikationsteknologier.

41. Varje Generalförsamling bör ha tillgång till så mycket och så många sorters telekomutrustning som det överhuvudtaget kan vara möjligt med hänsyn till omständigheterna, att användas för:

- Att ge spridning åt individens och gruppens projekt och önskemål.

- Att offentliggöra olika generalförsamlingars beslut och det aktuella läget för de problem man är i färd med att lösa.

- Att påkalla vars och ens uppmärksamhet på de olika möjligheter som erbjuds att harmoniera materiel och passioner enligt "tillgång och efterfrågan".

- Att förmedla information om allt och vad som helst, att utforma centra för kunskapsinhämtande inom alla sorters ämnen, att låta folk få kännedom om kreativa metoder inom varje område, att samla grundläggande undersökningar eller kompendier att användas i undervisning baserad på nyfikenhet och en tilltalande praktik.

- Att samla och förmedla speciella erfarenheter, drömmar, minnen, verk, studier samt individuella och kollektiva forskningsresultat.

42. I Generalförsamlingen blir varje förslag offentligt diskuterat och beslutat. När alla attraktioner är tillåtna kan de också bli erkända och förverkligandet av ett begär sporrar folk att förverkliga dem alla.

43. Generalförsamlingen inskränker sig till att låta individen kommunicera det som hon har saknat medel att kommunicera på egen hand, inte vice versa. Den lägger sig aldrig i individernas interna angelägenheter, annat än på egen begäran (därigenom skulle man riskera att motarbeta inte bara individerna utan även sitt eget raison-d'etre). Generalförsamlingens syfte är inte att begränsa tillgången till attraktiva arbetsuppgifter, möten, erfarenheter, och äventyr, utan istället att radikaliserar, mångfaldiga och berika dem.

44. Genom att upprätta en pågående "balansräkning" över radikala gärningar, över utvecklandet av nya rättigheter och den sociala harmoniseringens framsteg, kommer man klart att kunna inregistrera den långa revolutionens krokiga marschväg, rätta till misstag och uppmärksamma de områden som släpar efter. (Man kan ignorera framstegen, eftersom dom inte utgör något problem).

45. Misstag kommer att begås i Generalförsamlingen. Men de individuella relationernas genomsiktighet (beroende på frånvaron av fördomar, begränsningar och tabun) uppmuntrar den pågående självkorrigeringen snarare än direkt självkritik. Det enda oöverkomliga felet vore att föredra en kommitté som alltid har rätt framför en Generalförsamling som emellanåt kan begå misstag.

46. Delegeraternas Råd kommer att fullfölja Generalförsamlingens mandat genom att rapportera om de individuella kravens dagsläge och ge en översikt av sitt eget agerande, framgångar och motgångar.

- Rätten till förverkligande.

47. Generalförsamlingens självförvaltning låter kollektivet tjäna individen, inte tvärtom. Allt som en enskild individs kreativitet kan ha att erbjuda i samspelet mellan de attraktiva arbetsuppgifterna kan också omedelbart göras tillgängligt för alla andra.

48. Delegationens Råd är främst en koordinationsenhet. Det är Generalförsamlingens fokus på samma sätt som Generalförsamlingen är medelpunkten för det sociala livet. Det är också ett instrument för att realisera de mål som kommer till uttryck i Generalförsamlingen. Det är behoven som skapar delegationerna, inte tvärtom. Delegationer bör inte väljas annat än när de behövs för att fullfölja ett speciellt projekt; och när som helst kan Generalförsamlingen be dessa delegationer att redovisa och motivera det dom gjort med sitt mandat.

49. Varje persons konstruktion av den egna livssituationen – förverkligandet av det hon egentligen vill – förutsätter ett slut på ekonomin som en avskild sektor och dess integration i en kollektiv skapelse som garanterar fri tillgång till medel nödvändiga för överlevnaden (mat, kläder, husrum, hjälpmedel, hälsovård) och till alla medel nödvändiga för att realisera passioner, möten, äventyr, spel och lekar.

50. Även om självförsvarsfrågan är akut, (vapen, utrustning, förråd, guerillaorganisation), bör tillfredsställelsen av individuella passioner tillmätas hög prioritet. "Vi kommer att kämpa utan begränsningar endast om har ett liv utan begränsningar att vinna."

51. Avskaffandet av varuekonomin kommer att öppna invigningen av frihetens rike. Denna avveckling når en punkt utan återvändo när Generalförsamlingens självförvaltning övertagit distributions- och produktionscentra, organiserat den ekonomiska omfördelningen och infört fri tillgång till de teknologiska resurserna.

52. Folks rätt till producerat gods och nyttigheter kommer inte att bero på om de har skapat dem eller inte. Vi vill ersätta "Åt var och en efter hans arbetsinsats" med "Åt var och en efter hans behov och begär." Bytesvärdet och dess handelssystem måste utplånas av givandets universella praktik.

53. Rådsdelegationer kommer kontinuerligt att få mandat att övervaka tillgången i förråden och i de kollektiva affärerna. Datorunderstöd kommer att göra detta möjligt för dem liksom att samordna tillgång på produktion och skapande, och all denna information kommer att vara tillgänglig för alla. Den gradvisa ökningen av tillgångar och det ökande antalet centra för överskottsprodukter kommer att leda till ett samhälle av överflöd och lyx.

54. Ett samhälle där allt är fritt och gratis kommer att betyda slutet för det bytesvärde som dominerat allt socialt beteende under varans epok. När passioner och behov triumferar över profit och makt, kommer själva användbarhetens betydelse att förändras, vardagsvanor kommer att befrias från sin gamla rigiditet, och girighet, privat egendom, svartsjuka, lögn, prestige och passiv åskådarmentalitet kommer att försvinna.

55. Ett sådant samhälle är helt enkelt en vidareutveckling av det som den revolutionära rörelsen påbörjat i det förflutna. I Kronstadt 1921, till exempel, "bad jordbruksunionen – organisationen för arbetare med förbindelser på landsbygden – alla som hade tillgång till metallskrot att donera detta för att framställa jordbruksredskap. Allt som producerades företecknades i Kronstadtsovjeten tidning Isvetjia. Varje produkt märktes med 'Kronstads Jordbruksunion.' Agitatorer från sovjeten som gav sig ut på landsbygden tog med sig redskapen och produkterna och erbjöd dem till bönderna genom deras lokala sovjet". (Efin Yartchouk: Cronstadt dans la révolution russe.) Byteshandels praktik kommer att ersättas av vanan att ge utan att kräva något i gengäld.

56. Slutet på varans epok betyder slutet på det kvantitativa väldet. När produktionen får ge plats åt kollektivt skapande, kommer kvaliteten att vara den dominant faktorn i de varandra överträffande passionernas lek och i en generaliserad lyx. Just som gourmetkockens konst kommer att ersätta det enkla näringsbehovet, kommer frågan om kvalitet på produkter, tekniker och livsstilar att bli den viktiga och väsentliga sysselsättningen för alla och envar.

57. Den långa revolutionens utveckling kommer att reflekteras i övergången från stadiet "Ett minimum av arbete och lika distribution åt alla" till det mer avancerade stadiet "Universell kreativitet och maximala gåvor åt alla".

58. Vi vill ha nöje av alla rättigheter eller med andra ord rätten till alla nöjen.

- Avskaffandet av påtvingat arbete.

59. Total självförvaltning är den kortaste vägen till ett överflödssamhälle, ett samhälle där arbetet går mot noll och kreativiteten mot det oändliga.

60. Avskaffandet av det tvångsarbetet är en av de första åtgärder som åskådliggör revolutionens autenticitet. Det kan genast påbörjas genom att:

a) Undertrycka parasitära sektorer (onödiga eller miljöskadliga industrier, kontor, ministerier, banker, försäkringsbolag, och den tertiära sektorn i allmänhet.) Detta undertryckande kommer att frigöra ett enormt antal arbetare, av vilka många gärna skulle vilja byta till 5-8 timmars frivilligt arbete i månaden i de viktiga sektorerna och att delta i individuellt och kollektivt skapande. Generalförsamlingarna koordinerar projekten för de kontinuerligt fluktuerande arbetsgrupperna, vars frivilliga deltagare själva bestämmer sina procedurer och arbetstider.

b) Det motsatta perspektivet: i stället för 40 veckotimmars tvångsarbete och en tid som domineras av överlevnadens nödvändigheter (profitens och karriärismens ekorrhjul) kommer varje individ att upptäcka de intressanta problem som uppenbarar sig i konstruktionen av ett samhälle utformat för att alla ska bli lyckliga -- att skapa och fritt distribuera produkter, mångfalden av möten, omgrupperingar av affiniteter, och uppfyllandet av varierande behov utifrån de olika dispositioner som äntligen uppmärksammas och befriats från de tabun som tidigare undertryckt dem och förvänt dem till våld och destruktivitet.

c) Automatisering av viktiga sektorer, särskilt de otrevligaste uppgifterna (ex. städning, avloppsrensning) och reducering av miljöförstöring genom utvecklandet av solenergi och andra förnyelsebara energikällor.

61. Då det troligtvis inte blir omedelbart möjligt att avskaffa alla otrevliga arbetsuppgifter, skall de som återstår:

a) Delas upp i korta pass.

b) Reserveras för dem som uppskattar dem eller åtminstone inte bryr sig särskilt mycket

c) Prioriteras för automatisering.

62. Rent allmänt skall påtvingat arbete ersättas med gemensamt skapande och ett samspel av attraktiva uppgifter. På detta sätt kommer de oersättliga arbetsuppgifterna att anta sådana karnevalsliknande former som skördefesterna förr utgjorde i vissa jordbrukskulturer.

63. När de förhållanden där tid är pengar har avskaffats, kommer arbetsuppgifterna inte längre att domineras av profit och social representation och de kan istället organiseras utifrån ett njutningsperspektiv. Gör-det-självaktiviteter innehåller, trots att de idag är ganska triviala, en kärna av kreativitet som bara väntar på det ögonblick de kan utvecklas utan begränsningar. Så fort det blir möjligt att använda de mest sofistikerade teknologiska lösningarna fullt ut så kommer denna kreativitet på bara några månader att berika mänskligheten med fler geniala och glädjande upptäckter och uppfinningar än vad som producerats under årtionden av påtvingat arbete.

64. Varje återstående repetitiv eller tråkig uppgift kommer att organiseras på så vis att det största möjliga antalet människor vill avsätta en timme eller två åt dem utav rent tycke för omväxling; så att människor som tidigare var tvungna att ägna hela sina liv åt dessa uppgifter inte behöver spilla någon ytterligare tid på dem utöver vad som behövs för att lära upp dom som tar över.

65. Som smaken för omväxling kommer att bli allt mer raffinerad är det troligt att ett ökande antal människor lär sig ett ökande antal färdigheter och blir kapabla att med glädje ta del i alla sorters kreativa verksamheter.

66. Nya behov kommer att skapa nya uppfattningar om vad som är eller inte är nödvändigt. När tiden inte längre är pengar kommer behovet av snabba transporter att avta tillsammans med bilismen; den organiserade lögnen kommer att försvinna tillsammans med Skådespelet; byråkratin kommer att försvinna tillsammans med den hierarkiska makten och Staten. Västlandet den individuella kreativiteten avsätter lär ofrånkomligen leda till jordbrukets och industrins decentralisering.

67. Det finns ingen fara för fattigdom såvitt vi inte gör misstaget att koncentrera oss särskilt på överlevnaden i stället för att sträva efter ökad standard i livskvalitet.

68. Vi behöver reducera befolkningskoncentrationer, decentralisera och öppna upp städerna till en ny landsbygd.

69. Slutet på alla separationer kommer också att innebära slutet på åtskillnaden mellan stad och landsbygd. Detta kommer att innebära utvecklandet av ett mekaniserat jordbruk som är befriat från marknadens krav (profitabilitet, pesticider) och städer som blandas med agrikulturella zoner (fält, ängar, skogar, gårdar, trädgårdar).

70. Den snabba automatiseringen av viktiga sektorer kommer att uppmuntra en ny hantverksindustris återfödelse, utvecklandet av nya uppfinningar, och återupptäckten av alla sorters traditionella hantverk som försvunnit på grund av bristande profitabilitet.

71. Så snart som möjligt kommer fabriker att decentraliseras till automatiserade workshops för kollektivt skapande (i linje med det redan existerande men på ett arkaiskt sätt, i särskilda textilmanufaktur, vapen eller klocktillverkning). Råmaterialindustrier kommer att förse dessa kreativa workshops med basmaterial för att de ska kunna skapa största möjliga urval av färdiga produkter.

72. I samband med workshops för skapande och för sammankomster behöver vi också ett flertal experimentcentra för individer eller små grupper; maskinutrustade verkstäder där folk kan reparera eller bygga saker; offentliga kök och bagerier (moderna versioner av de offentliga ugnar, kvarnar och sädesmagasin som fanns på medeltiden.)

73. Oavsett ålder, fysiskt tillstånd eller kapacitet har varje person rätt att fritt utöva sin kreativitet. Detta är en särskilt viktig rättighet eftersom den påskyndar försvinnandet av distinktioner beträffande ålder, kön, intelligens och fysisk styrka, och på förmåga eller oförmåga som prestigegrundande faktorer

74. Social harmonisering kommer att skapa den allra största variation av smaker och passioner, som hädanefter blir upphov till ett överflöd och en garanti gentemot varje återgång till påtvingat arbete och sociala roller.

- Rätten till konfliktlösning och vänskapliga relationer.

75. Rörelsen mot total självförvaltning inbegriper också studier, undersökningar och experiment i mänskliga relationer utifrån interpersonella attraktioner och antipatier.

76. Delegaterna som utgör harmoniseringssektionen måste handskas med de konflikter och meningsskiljaktigheter som kan uppstå bland individer och grupper. Sektionen skall uppmuntra uppgörelser, registrera och kommunicera krav och erbjudanden som gäller passioner, bredda möjligheternas fält, och befrämja den största möjliga variationen av beteenden och begär.

77. Avsikten är inte att undertrycka oppositioner och motsatta åsikter, utan att uppmuntra dem på ett sådant sätt att alla upptäcker en ökad glädje ibland sig.

78. Olikheter, kontraster, och olika begär är harmoniseringens källor som skapar den mångfald av varianter och variationer som är så viktigt för den. Analysen och organiseringen av dessa varianter blir en av de mest betydelsefulla uppgifterna för vardagslivet under självförvaltningen – förverkligandet av individuell historia genom förverkligandet av kollektiv historia.

79. Allting som inte omedelbart kan harmonieras skall överföras till delegater lämpliga för att låta fullfölja detta så snart som möjligt.

80. Desto mer av det unika, av den unicitet som finns eller kommer att finnas, desto mer harmonisering kommer att utvecklas spontant. Bästa sättet att inte fastna i en enstaka passion är att ha många.

81. Vi vill inte att förkastandet av varuekonomin skapar en ny moralism. Vådanden om revolutionära dygder är alltid kontrarevolutionära. Det ger bara de som fördöms mer skamkänslor och gör dem mer avvikande och mer cyniska. Lögner, separationer, prestige, passivitet, privat egendom och alla internaliserade vanor från varusystemet kommer inte att försvinna som resultat av inskränkningar, straff, uteslutningar eller välmenande råd, utan genom harmonisk organisering av passioner och begär för personligt förverkligande.

82. Vissa förrevolutionära ideologiska grupper (politiska partier och organisationer) kommer säkert att kvarstå eller rekonstruera sig själva inom Generalförsamlingarna. De måste bekämpas resolut i en strid på liv och död mot statsanhängarna, men inte efter det att striden vunnits. Om självförvaltningen sprider sig som den ska, kommer politiska eller syndikalistiska grupper att smälta in i den mångfald och komplexitet som en omgruppering baserad på vänskap och antipatier utgör, och i den samverkan av medhåll och mothåll som kommer att ställa rivaliteter och sympatier i tjänst hos självförvaltningens utveckling.

83. Individer kommer att ha frihet att delta eller inte delta, att sluta sig samman med likasinnade, att engagera sig i kollektiva projekt, att dela deras passioner och smaker, att vara ensam, att byta från en grupp till en annan, att propagera för den eller den hängivelsen, att byta uppgifter flera gånger om dagen, att gå in i kreativa rivaliteter med varandra, (mattävlingar, uppfinningar, raffinering av nöjen etc.)

84. Generalförsamlingen bör vara så konsistent att den kan befördra ett nätverk av aktiviteter som inte kolliderar med eller stör varandra utan i stället förbättrar och förstärker varandra inbördes. Det skall påpekas en

gång för alla att en sådan organisation förutsätter avskaffandet av varuskådespelets betingelser, och därför inte har något att göra med gruppdynamik eller andra tekniker för att integrera människor i den nuvarande världen av passivt överlevande. Tanken är inte att kombinera alienerade begär, utan att harmoniera icke-alienerade begär, begär som den radikala förändringen av de historiska villkoren har befriat från alla begränsningar, all oförmåga och alla lögner som tidigare vänt dem mot sig själva.

85. Alla sorters tycke och smak som kan fördragas och varje förkärlek för det ena eller det andra är fullt kompatibla med social harmonisering. Genom att eliminera skuldcomplex kan uppmuntran och befrielse av begären också eliminera det som den gamla världen kallade för brott. Detta är ett av de mål total självförvaltning intresserar sig för och aktivt strävar mot.

86. Rivaliserande och avvikande tendenser kommer att liva upp den totala självförvaltningens Generalförsamlingar och hela den sociala organisationen. ”Frånvaron av meningsskiljaktigheter är bara en dålig ersättning för det positivt goda som kommer ur meningsskiljaktigheter kombinerade med varandra”.

87. Den nya sociala organisationen är inget annat än organisationen av alla individers begär, passioner och drömmar, som dag för dag skapar de historiska förutsättningarna för sin befrielse, utveckling och uppfyllande i praktiken. Vi har kommit till den punkt i historien där mänskligheten inte kommer att överleva med mindre än att den förmår skapa garantier för individuell lycka.

88. Beteenden och vanor som härrör från Skådespelet och vars avskaffande inte helt lyckats utplåna dem måste vändas till lek inom passionernas växelspel på ett sådant sätt att överflödet av nöjen överväldigar deras miserabla brister, kompensationer, försakelser och självunderskattning.

89. Vi måste inte bara acceptera varje individs läggning, varje subjektivt anspråk, varje särskilt behov, varje egenhet i preferens, varje förmåga, vi måste uppmuntra dem alla. Detta är vad som kan ge olikheter ett positivt värde och förhindra att de utvecklas till en negativ grund för en ny hierarki. De individuella tendensernas tävlande och tillfredsställande uttrycker en rad positiva olikheter som, i lekfulla och oinskränkta relationer, kan förhöja charmen i att mötas och omgrupperas. Vi vill skapa jämlika villkor för alla våra subjektiva olikheter.

90. Den sociala harmoniseringen av individerna kan inte skiljas från kampen mot uppsplittringen. Ekonomin och vardagslivet, exempelvis, ska inte fortleva som autonoma sektorer utan försvinna i den form de har i dag för att bli nära sammanflätade och omöjliga att skilja från varandra. Det är därför nödvändigt att försäkra sig om att tillgången och efterfrågan på passioner är oskiljaktig från tillgång och efterfrågan på produkter nödvändiga för överlevnaden (mat, information, råmaterial, hälsovård etc.) Det blir en uppgift för delegaterna att koordinera samman till en helgjuten enhet de olika behov som är påkallade att uppfyllas separat, på ett sådant sätt att en anda av enighet sprider sig i varje område av självförvaltningen.

91. Den process som gruppering enligt sympatier och kontraster utgör är en av de säkraste garantierna för ett slut på splittringen, slut på fragmentering och specialisering. Genom att bli allas angelägenhet och under inverkan av en allmän viljeinriktning kommer särskilda nöjen, ekonomi, utbildning, språk och särskilda kunskapsfält att upphöra att vara separata sektorer av vardagslivet. De kommer istället att bli integrerade delar av ett enat liv som tidigare generationer bara vagt kunde föreställa sig – den största revolutionära omvandlingen i historien.

92. En harmoniseringssektion inom delegaternas Råd är användbar i så måtto som den, i samarbete med andra sektioner, möjliggör sammankomster och attraktiva omgrupperingar. En sådan sektion kommer inte längre att behövas när individerna själva utvecklat ett tillräckligt grepp om möjligheterna till möten och förbindelser. Under tiden kan den bland annat stödja barnens självförvaltning av deras egna liv genom att koordinera deras föräldrars, lärares och vänners handlingar på det sätt som bäst tjänar deras utveckling i den nuvarande överlevnadens tid, och att sedan lära av dessa barns spontana kreativitet hur man upptäcker en förlorad känslighet, en ny verklighetsuppfattning, den verkliga föreningen av ord och handling, tid och rum, dröm och verklighet.

- Fri användning av rumtiden.

93. Rumtiden skapad av vardagslivets revolution utgör en ensemble av territorier som befriats från Statens kontroll och varuskådespelet, kontinuerligt modifierad av individer som lär sig, kollektivt och var för sig, att konstruera varje moment av sin existens.

94. Som centrum och modell för det sociala livet är Generalförsamlingen för den totala självförvaltningen också den revolutionära praktikens förening av tid och rum. Det är i sådana församlingar som det gamla projektet att skapa sig själv genom att skapa historien finner sitt enda möjliga medel för förverkligande.

95. Fri användning av tiden och fri användning av rummet kan inte skiljas från varandra. Alla ska kunna känna sig hemma var som helst och när som helst. Vad detta innebär i praktiken är att varje individ måste ha rätt att bygga varje slags bostad, att skapa sina omgivningar, att flytta vart man vill (rätten till nomadism), att utforska, att konstruera sina drömmar, att förtäta upplevelsen av tiden. /.../

96. En av de mest elementära förändringarna i rumtiden, som kan införas på en relativt kort tidsperiod, består i att avskaffa skillnaden mellan stad och landsbygd. När stora städer delvis invaderas av fält och skogar kommer de också att uppgå i den stora utbredningen av människor som lever i olika bostäder, fasta eller mobila, temporärt eller permanent

97. Rätten att förändra rumtiden i sitt dagliga liv inkluderar rätten till alla förändringar man kan ha drömt om (till exempel att ändra sitt namn och sitt intryck på omgivningen under olika omständigheter.)

98. Det råder inget tvivel om att det fria användandet av tid och rum kommer att frambringa fantastiska omvandlingar av det mänskliga beteendet. Vår uppfattning av verkligheten kommer att modifieras, och våra sinnen, som nu är avtrubbade av den brutala överlevnadens vanor, kommer att skärpas och förfinas till en nivå som vi nu knappast kan föreställa oss. En revolution som aldrig upphör är den rationella vändpunkten för alla passioner.

– Raoul Vaneigem

Det Anarkistiska Biblioteket

Raoul Vaneigem
Total Självförvaltning
Universellt självstyre

Översatt till svenska av Staffan Jacobsson.

sv.theanarchistlibrary.org